

CRIA INTENSIVA: EXPLOTACIÓ ANIMAL I CRISI ALIMENTÀRIA

ROBERTO BENNATI

Lliga contra la vivisecció, Roma, Itàlia

Cada any es crien uns 70 milions d'animal terrestres arreu del món per a la producció de carn i proteïnes. No hi ha estimacions fiables sobre la quantitat d'animals aquàtics criats i pescats. La producció vinculada a aquesta gran quantitat d'éssers vius es deriva en gran part d'una activitat industrial intensiva confinada en coberts: veritables "fàbriques d'animals", granges intensives, llocs on es tanquen milers d'animals per fer-los més productius, privant-los de la seva etologia, feta de pastures, a l'aire lliure i llum natural.

Els primers animals víctimes d'aquesta industrialització van ser les **gallines** ponedores: sense terra, embotides en un espai més petit que un full de paper per fotocòpia, una damunt l'altra, fins a sis, sense possibilitat d'estendre les seves ales, amb 24 hores de llum artificial per trencar el seu cicle biològic diari i fer que produeixin més ous. Després d'11 mesos, en comptes dels 4 anys habituals, la vida d'una gallina s'acaba, perquè ja no és productiva. En nom de l'eficiència industrial, a aquests animals se'ls neguen totes les seves necessitats, cosa que els provoca formes molt greus d'estrès i de patiment.

El mateix destí ha afectat els anomenats **pollastres de carn**, de la mateixa espècie que les gallines, però desenvolupats *genèticament* per a la producció de carn. Així, mentre que una gallina tarda diversos mesos en assolir un pes de poc menys de 3 kg, el pollastre de carn arriba als 4 kg en més o menys 40 dies. Aquest creixement es qualifica com a *genètic*, però aquesta velocitat té el seu cost: infeccions pulmonars, sovint coixesa, trencament de potes i pelvis són les patologies típiques en aquestes granges, que fan necessari un ús continuat d'antibiòtics, els quals passen a la carn d'aquests animals i, en conseqüència, al nostre plat. Més del 60% dels antibiòtics venuts al món estan de fet destinats a la cria dels animals.

No és pas diferent el destí dels **conills** a les fà-

briques de carn. Acostumats al moviment i a estendre les seves llargues potes com a palanques per als salts, a les granges intensives viuen en petites gàbies de la mida del seu cos i ni tan sols es poden girar, patint malalties i estrès.

Un destí similar també al de les **vaques** per a la producció de llet. La indústria làctia és una de les pitjors formes d'industrialització que s'hagi aplicat als éssers vius. Des de la dècada de 1960, les races de vaques que produïen poca llet han estat abandonades en benefici de les frisones, una raça holandesa amb un braguer enorme, capaces de produir grans quantitats. Aquest animals, acostumats a pasturar han estat confinats a corts i se'ls ha sotmès a procediments de munyida mecanitzada, en habitacions amb sòls ceràmics, on entren dos cops al dia. La seva capacitat per produir llet ha augmentat a més de 50 litres per dia mercès a la selecció genètica i a una dieta alta en proteïnes, que, no obstant, causa en aquests animals, remugants per naturalesa, molts trastorns digestius i metabòlics. També en aquest cas, portar la natura més enllà dels seus límits té un cost: les vaques estan sotmeses a tractaments continus amb antibiòtics i cortisona, i pateixen coixeses, dolors i infeccions molt greus al braguer, que fins i tot poden causar la mort de l'animal.

Així com amb **d'altres animals**, aquesta mena de producció permet una reducció en el preu de la carn o la llet, i un consum cada vegada més gran als països rics, però a base d'infligir dolor als animals i posant en perill la salut humana, degut a la presència d'antibiòtics i de cortisones a la carn que es consumeix.

A més de ser una font de gran patiment, les granges intensives també representen un greu **malbaratament de recursos naturals**, com els cereals i les proteïnes vegetals. Per produir 1 kg de carn bovina cal donar-ne entre 12 i 16 de proteïna vegetal. Si aquestes proteïnes vegetals fossin, al contrari,

produïdes i distribuïdes per al consum humà, és fàcil entendre com es podrien posar milions de tones d'aliments a disposició de tota la humanitat, cobrint les necessitats alimentàries fins i tot a països on encara està dramàticament present la desnutrició.

En una hectàrea de terra és possible produir 66 kg de proteïnes de carn vermella; a la mateixa superfície podem conrear una diversa varietat de llavors de soja per al consum humà i obtenir ben bé 1.848 kg de proteïna vegetal, alimentant un nombre 30 vegades més gran de persones. L'actual forma d'explotació dels recursos del planeta és irracional i està determinada principalment per la producció i el consum de carn.

Si la producció d'aliments és una de les principals fonts d'impacte ambiental antropogènic al planeta, la responsabilitat radica realment en l'**agricultura intensiva**. La producció de llet i de productes làctics és responsable del 4% de les emissions mundials de diòxid de carboni (CO₂), i la carn i els productes làctics representen el 24% de l'impacte mundial acumulatiu dels productes al mercat europeu. La ramaderia mundial contribueix entre un 18% (segons dades de la FAO) i un 51% (segons el *World Watch Institute*) a les emissions mundials de diòxid de carboni. I és responsable del 64% de la producció d'amoníac, una de les substàncies més nocives per al canvi climàtic.

Milers de milions d'animals criats tots els dies també produeixen una **contaminació** increïble pels seus excrements. Una vaca lletera produeix en femtes 30 vegades el seu pes d'aproximadament 600 kg; una truja fins a 15 vegades el seu pes (uns 200 kg); un pollastre o un conill fins a 40 vegades el seu pes. Una quantitat impressionant de defecacions que causa una enorme contaminació d'aigües subterrànies, a més de produir amoníac, fosfats i altres gasos amb un efecte contaminant significatiu.

La cria intensiva d'animals és també la causa d'un **consum d'aigua insostenible**. En el planeta, només el 4% de l'aigua és dolça i utilitzable per al consum humà. Però una part important d'aquesta aigua està destinada a la cria intensiva i a la seva cadena de subministrament. Una vaca necessita per alimentar-se al voltant de 1.300 kg de cereals (blat, civada, ordi, blat de moro, pèsols secs, soja...) i

7.200 kg de farratge (pastura, fenc sec, ensitjat, etc.). Es calcula que calen 15.500 litres d'aigua per produir un sol quilo de carn...

Segons l'Institut de Gestió de l'Aigua d'Estocolm, la màxima autoritat en la defensa i gestió de l'aigua potable a nivell mundial, urgeix canviar la producció i el consum de carn per garantir aigua potable a la població mundial els propers 20 anys.

L'agricultura intensiva i el model de cria industrialitzada constitueixen un sistema basat en un ús irresponsable dels recursos i, com hem vist, en el patiment dels éssers vius.

L'ús de proteïnes vegetals per alimentar animals en comptes de persones és una de les principals causes de desnutrició i fam en el món. Més de 925 milions de persones arreu del planeta pateixen gana avui; cada 4 segons mor una persona al món per desnutrició i en el 75% dels casos són nens. I aproximadament 1 de cada 6 persones no tenen prou menjar per dur una vida activa.

Com podem permetre que milers de milions de persones visquin en estat de desnutrició per garantir el consum d'un aliment com la carn, que porta tants de problemes? Podem causar tant de patiment humà i animal, causar dany ambiental, posar en perill l'aigua com la principal font de vida, **només pel caprici de menjar carn**?

Hi ha moltes raons lògiques, econòmiques, socials i polítiques per reformular el sistema de producció d'aliments, col·locant les persones i el seu dret a l'alimentació en el centre, començant una manera progressiva però indispensable de superar les granges intensives que tant de mal estan causant al món en el que vivim.

Les granges estan consumint el planeta, amenaçant la nostra salut i causant un enorme patiment als animals, però les multinacionals de la carn defensen els seus guanys, produïts per aquest sistema d'explotació. Com a consumidors tenim un poder enorme: el de decidir quins aliments posar en el nostre plat cada dia. Escollim alimentar-nos d'una manera sostenible per a l'ésser humà, els animals i el medi ambient: només d'aquesta manera podrem contribuir amb les nostres eleccions diàries per evitar el canvi climàtic i construir un món millor per tothom. □